

Tilfældet og ogsaa er foreslaaet med Hensyn til Handel med Brændevin. For Vinens Vedkommende vil der næppe herved være nogen Betænkelighed, eftersom de allerfleste, der handle med Vin, ogsaa forhandle Spirituosa og saaledes allerede af den Grund ere afgifts- pligtige. Mere indgribende vilde Bestemmelsen være for Øhandelen, fordi denne Ret nu tilkommer mange Næringsbrugere, som ikke sælge Brændevin, og Skattens Opkrævning vil ogsaa være forbunden med Besvær; men det maa dog anses for det rigtige i denne Henseende at lade skattepligtigt Øl dele Skæbne med Brændevin, om end Afgiften for Øhandelen bør kunne sættes noget lavere. Indgaar man herpaa, skal det foreslaas, at der altid vil være at løse jærlig Adkomst paa Ret til Handel med Vin, Brændevin og skattepligtigt Øl, saaledes at denne Adkomst efter Omstændighederne meddeles til Handel enten med alle 3 Sorter Drikkevarer eller med Øl alene. Den ovenomhandlede Adkomst til Brændevinshandel, for hvilken der erlægges en Kendeelse af 100 eller 200 Kr., eftersom Adkomsten angaar Handel i stort eller Handel i stort og smaat, skulde da tillige give Ret til Handel i tilsvarende Kvantiteter med Vin og skattepligtigt Øl (for Vins Vedkommende foreslaas Grænsen imellem Handel i stort og smaat sat ved Salg i Partier til Værdi 200 Kr.); saafremt Adkomsten kun ønskes meddelt til Handel med skattepligtigt Øl, vil Kendelsen formentlig kunne sættes til henholdsvis 25 og 50 Kr.

Kommissionen gaar ud fra, at Adkomsten paa Landet, for saa vidt den kun angaar Handel med skattepligtigt Øl, ikke skal forudsætte en Bevilling fra Ministeriet, og at saadan Adkomst, meddelt af de sædvanlige Myndigheder, maa kunne forenes med Høkerhandel.

Forslagets Bestemmelser om Brændevinsbrændernes og Ølbryggernes Salgsret kan Kommissionen tiltræde, dog at disse næringsdrivende paa Landet for at have Ud- salgssted i Købstaden hertil maa erhverve jærlig Adkomst.

Sluttelig skal Kommissionen tillade sig at henstille, at den Rettighed til Handel med Brændevin og Vin, som ved Forordning af 4de December 1672 § 18 er tilstaaet Apotekere, ophæves, saaledes at Handelen hermed indskrænkes til det, der bruges som Lægemiddel, dog ikke til Forhandling i Haandkøb. Ved Meddelelse af fremtidige personlige Bevillinger til at anlægge og drive et Apotek vil der da være at tage Forbehold herom, og for saa vidt dette ikke vil kunne ske ved de saakaldte „reelle eller ikke blot personlige Privilegier“, jfr. Plakat af 28de Juli 1845, maatte denne Handel eventuelt ved Lov afløses mod Erstatning.

(Underskrifterne).

Til Indenrigsministeriet.